

Rukous Kajaanissa

Tämä laulu perustuu kertomukseen, jonka Veli Burke Rees kertoo. Hän ja hänen ystävänsä, Veli Holopainen, ovat nähneet tämän kokemuksen kasvavan vuosien varrella. Tämä on todellinen siementen kylvämisen kokemus, ja monet voivat todistaa, että lähetystyömme olivat täynnä tällaisia kokemuksia.

Maaliskuussa '73, Kajaaniin saavuin maa
Pekan kanssa kuljettin, katuja läpi kaikki nää
Kolme sisarta, yksi veli, pieni laumamme oli vaan
Ovia paiskattu kiinni, vihaa kohtasimme lakkaamattomaan
Veli Pöri niin nöyränä, tunsi totuuden sisällään

Mutta vaimo vastusti meitä, hinta nousi liian korkeaan
Sisar Mähönen teki pannukakkua,
yksinkertainen usko niin vahva
Hän löysi tien kasteeseen kun siirtyneenä olin jo ma

Mutt' en kirjoittanut hänestä, Sisar Riihosen nimi ei
Koskaan tiennyt mitä tapahtui tuona päivänä
Neljäkymmentä vuotta hiljaisuutta, sitten tarina tuli näin
Miten yksi rukous hänen tietään valaisi ain

Siemeniä pimeydessä kylvämme, satoa emme nää
Armonosoitukset odottavat iankaikkisuudessa
Seuralaiseni kirjoitti muistiin, kaksi tuntia keskustelua
Mormon kirja annettiin, kylvettiin ilmoitusta

Kun minä muutin eteenpäin unohtaen,
hän piti hetkeä lähellään
Muiston meistä polvistumassa, ja lähetysaarnajan rukousta siellä
Kaksi vuotta myöhemmin,

Veli Carter johdatti hänet valoon
Kastettu vuonna '75, astui evankeliumiin uuteen huomiseen
Sveitsin temppelin siunaukset, sijaistyö suvulle menneen
Dynaaminen lähetystyöntekijä, jakoi totuutta jokaisen kanssa ympärilleen

Sillä en kirjoittanut hänestä,
Sisar Riihosen nimi ei
Koskaan tiennyt mitä tapahtui tuona päivänä

Neljäkymmentä vuotta hiljaisuutta, sitten tarina tuli näin
Miten yksi rukous hänen tietään valaisi ain
Siemeniä pimeydessä kylvämme,
satoa emme nää Armonosoitukset odottavat iankaikkisuudessa

Presidentti Watson kirjoitti: "Yhden rukouksen takia
Monet nauttivat nyt siunauksista, etkä tiennyt sitä"
Helsingin illallispöydässä Pekka kertoi tarinaa
Miten hän puhui tuosta hetkestä, miten se ei pettäisi koskaan

Syyskuussa 2018, takaisin Kajaaniin tulin maan
Eri rakennus nyt, mutta Henki tuntui samaan tapaan
Hänen terveytensä horjui, muisti hämärä, ei tuntenut kasvojain
Mutta ehtoollisen annoin hänelle, tuossa pyhässä tilassa ain

En oikein tuntenut häntä, Sisar Riihosen nimi ei
Mutta Henki silloitti vuodet tuosta päivästä
Siemen jonka sokesti kylvin, toisen voitoksi tuli näin
Yksi rukous joka auttoi häntä löytämään tien ain

Siemeniä pimeydessä kylvämme, satoa emme nää
Armonosoitukset odottavat iankaikkisuudessa
Montako siementä kylvetty lähetysaarnajien tuntemattomien?
Montako rukousta vastattu kauan lähtömme jälkeen?
Kajaanissa opin tämän totuuden, yksinkertaisen niin:
Me kylvämme, toinen kastaa, mutta sato on iankaikkisuudessa iin